

med Undtagelse af een Stemme, som jeg idag for første Gang hørte at udtale sig i modsat Retning, have iøvrigt Alle, og deriblandt ogsaa Minoriteten i Udvalget, været enige med mig i, at de Ulemper, der tilsigtes afhjulpede ved Lovforslaget, fornemmelig kun findes paa Landets Fæstegods og endda kun paa enkelte Dele af Fæstegodset. Men hvorfor da ikke — tillader jeg mig at spørge — indskrænke Lovforslaget til kun at gjælde f. Ex. i de Egne, hvor Halvdelen af Hartfornet er Fæstegods? Dette er den ene Bemærkning, jeg i saa Henseende har at gjøre; men dernæst maa jeg udhøve, at ogsaa paa Fæstegodset har Sogneforstanderskabet jo fuld Myndighed til at sørge for de værdige Huusvilde. Dette Lovforslag giver aldeles ikke Sogneforstanderskaberne nogen forøget Magt og Myndighed i denne Henseende; de faae ikke den ringeste større Magt end de allerede have efter den bestaaende Lovgivning, til at sørge for de Huusvilde — Sogneforstanderskaberne kunne efter den bestaaende Lovgivning give Vedkommende en Seddel paa, at han hører til de Huusvildes Antal, og, naar en Person eller Familie har faaet en saadan Seddel, blive Fæsterne berettigede til at tage ham ind. Sogneforstanderskabet har fremdeles Ret til at forlange sig Byggeplads udlagt og kan derpaa opføre Bygninger, altsaa have de fuldkommen Myndighed til at sørge for de værdige Huusvilde. De kunne sørge for dem paa Fæstegodset, ligesaa vel som paa andre Steder, og det er altsaa kun forsaavidt man vil frastjende Sogneforstanderskaberne Billie (Hør!) til at opfylde det, der paa-hviler dem, at der kunde være Trang til denne Lov. Skulde der altsaa ogsaa her være en bred Kløft imellem dem, som hylde mine, og dem, der hylde de Anskuelse, der næres af den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts anden Valgkreds (Tscherning), saa maa Grunden hertil være den, at vi, som finde Betænkelighed ved, at denne Lov udkommer, mene, at Communalbestyrelserne, som blive valgte af selve Sognene i Reglen, ogsaa ere villige til at gjøre det, som paahviler dem, medens den ærede Rigsdagsmand herom havde en anden Anskuelse. Den ærede Rigsdagsmand har imidlertid ikke benægtet, at Sogneforstanderska-

berne gjøre deres Pligt. Lader os imidlertid antage, at der virkelig skulde være Sogneforstanderskaber, som manglede Billie til at sørge for de Huusvilde, og jeg spørger saa, er da dette Lovudkast tilstrækkeligt til at tvinge dem? Ville ikke de Sogneforstanderskaber, som ere i mod den hele Foranstaltning, og som ikke godvillig ville gaae ind paa at sørge for de Huusvilde, ville de dog ikke alligevel kunne unddrage sig fra deres Pligters Opfyldelse? (Tscherning: De kunde tvinge dem til at bygge.) Ja, det er ganske rigtigt, men kunne vi tvinge dem til at vælge det Sted, hvor de skulle bygge? kunne vi forhindre dem fra at vælge de længst fraliggende Udlodder, de meest øde Steder til derpaa at opføre et Huus? kunne vi forhindre dem fra at gjøre dette? (Nei!). Nei, det kunne vi ikke, men hvorfor ville vi da nøde disse forskjellige Sogneforstanderskaber til at bygge et saadant Forviisningshuus i en Udkant af Sognet? Lovudkastets Betydning indskrænker sig altsaa væsentlig kun til, at man kan nøde Sogneforstanderskaberne til at bygge et saadant Huus, som vel ikke kaldes et Fattighuus, men som, naar det har de i Lovven foreftrevne Betingelser, iøvrigt kan være liggende paa et langt bortstjærnet Sted, hvorhen de kunne henwise saadanne Personer, som ere dem til Besvær. — Dette ville Sogneforstanderskaberne maastee oftere benytte, thi ligeoverfor den Rettighed, som der gives de enkelte Personer, maa der ogsaa gives Sogneforstanderskaberne Noget, hvorved de kunde holde igjen; men dette Noget, som de nu have, hvorved de kunne holde igjen, berøver man dem ved Lovforslaget, og herved tvinger man Sogneforstanderskaberne til i Udøvelsen at finde dette Noget, hvorved de kunne modstaae trodsige Personers Fordringer, som vilde kaste Dmsorgen for sig og Sine over paa det Offentlige. — Altsaa dersom Sogneforstanderskaberne ere villige til at sørge for de Huusvilde, saa behøve vi jo ikke denne Lov, og dersom de ikke ere villige dertil, saa kunde vi alligevel ikke tvinge dem til Andet end til at opføre saadanne Forviisningshuuse paa langt bortliggende og øde Steder; men derved troer jeg dog virkelig ikke, at vi sørge videre for Arbejdsclassen, jeg nægter ikke, at det Tilfælde muligt kan indtræde, at